Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Första Staterna	2.50
Halv år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, Önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för sådannonser bör all tid insändas i förskott.

Torsdagen den 5 maj 1921.

DEN FÖRSTA MAJ.

FRIHETENS drömland hägrar som aldrig annars för jordens arbetande skaror på denna dag. En av våra medarbetare har på annat ställe i detta nummer under rubriken "Min egen spalt" redogjort för dess uppkomst och ändamål. Men vi vilja också draga vårt lilla strå till stacken. För arbetarna i den inneslängda fabriken, i gruvornas schakt, i de stora skogarna, på hav och floder samt på landsbygdens fält betyder den dagen mycket. Men samma är ock förhållandet med de så kallade hjärnans arbetare å kontor, i affärer, i skolor och i statens verk — med ett ord för alla, som producera.

Det är den skriande orättvisa proportionen mellan kapital och arbete, som framkallat den nuvarande arbetarrörelsen, vilken så att säga fått sin symbol i den första maj. Vad den arbetande klassen på land och i stad vill är — större ekonomisk och andlig frihet. Fortfarande utövas mycket andligt och materiellt förtryck. Folket får arbeta i sitt anletes svett och parasiterna skörda vinsten. Se blott på farmaren! Vem är det, som gör sig rik på hans med så mycken möda frambringade produkter. Se blott på kroppsarbetaren! Vem är det, som skor sig på hans bekostnad? Se blott på hjärnarbetaren! Vem är det, som tillgodogör sig frukterna av hans intelligensarbete i till exempel vetenskapens tjänst? Det är samma svar på alla dessa frågor och det svaret lyder — de orättfärdiga kapitalisterna och deras system.

Men friska vindar blåsa i tiden! Vi närma oss alltmera den tid, då materiell och andlig frihet och rättvisa blir alla människors egendom. Vi alla, som tillhöra småfolket och den producerande klassen, vi ha ju alla samma mål, fast vi olyckligtvis äro oense om sättet och medlen att nå detsamma. Vi arbetare — vare sig vi äro jordens, industriens eller hjärnans arbetare — böra försöka att få en lycklig lösning på denna fråga, ty enade äro vi starka, men splittrade falla vi.

FARMARNA — LANDETS RYGGRAD.

DETTA LANDS liksom de flesta andra länders välstånd beror på farmaren. Fastän vi ej gillat den hållning, som intogs av Saskatchewan Grain Growers' Association beträffande deras avhållande från provinspolitiken, finnes det dock en del goda punkter i deras program liksom även, vad en del av deras män säga, är värt att lyssna till.

Härförliden hölls ett möte i Watrous, Sask., varvid tal höllos av bland andra av H. C. Fleming från Tate, tristående styrelseledamot i ovan nämnda organisation. Han talade därvid om farmaren som den största producenten av Dominions förmögenhet, om tariffen, om inkomstskatten samt om den föreslagna veteringen. Då vi anse mycket av detta tal värdefullt och då vi alltid äro angelägna om att framhålla olika synpunkter, som kunna vara av nytta och verka tankeväckande för våra farmare, återgiv vi sagda tal härnedan i utdrag och översättning:

"Man vet att farmarna producera den största delen av Dominions förmögenhet samt att lagar avsiktligt genomtrumfats för att fråntaga dem värdet av deras arbete. Man vet, att de stora intressena under de sista fyratio åren gjort sitt bästa att splittra farmarnas röster genom att utså stridsfrön bland dem.

Förmögenheten utgöres av produkten av varje lands naturliga tillgångar, nämligen gruvorna, skogarna, vattendragen och jorden. Utom dessa finns ej någon fundamental förmögenhet — de äro naturens fria gåvor till folket och det var aldrig meningen att någon skulle ha mera därav än en annan. Varje man var berättigad till, vad han själv kunde göra och spara. Jordbruket var ansvarigt för att industriens och handelns hjul rördes. Alla människor erhöllo sin utkomst från arbetet av det folk, som brukade de naturliga resurserna. Men för närvarande var denna förmögenhet orättvist fördelad på grund av de många självviska och orättvisa lagar, som funnos i Dominion, samt på grund av dess extravaganta distribueringssystem. De, som producerade förmögenheten, straffades med att betala tull till fabrikanterna".

Talaren ansåg att audiensen alltför väl visste, huru aktiva de senare voro i att kämpa för bibehållandet av nuvarande tarifflagar. Farmarna hade framlagt alla bevis inför tariffkommissionen för att understödja sin sak, men intet av dessa tillåtos synas i de av "Big Business" kontrollerade tidningarna. Talaren påstod, att farmarna betalade 80 procent av tariffskatterna i Canada. Detta förhållande var till största delen orsaken till att farmarna lämnade sina farmar samt till den allmänna indifferensen för jordbruk. Genom tariffen kommersialiserade regeringen jordarbetarnas livsblod samt bestraffade exsoldaternas arbete. Mr Fleming påpekade, vad handelsnämnden kommit underfund med rörande två bolag i östern. Dessa bolags vinster hade varit respektive 80 procent och 310 procent och i trots av dylika oerhörda profiter, stängdes de stora manufakturerande firmorna, fast kombinerad åtstramning av handeln var straffbar enligt lag.

Vad beträffar det faktum, att få farmare betalade skatt, påvisade tal., att de ej voro i stånd att göra det och han vågade påstå, att farmarna voro lika hederliga som någon annan klass, då det gällde deklarationsuppgifter. Faktum var, att de ej gjorde nog stora inkomster för att betala skatt och detta borde tagas i allvarligt övervägande av federalregeringen.

Rörande den föreslagna veteringen, påpekade mr Fleming, att företagets väldiga omfång gjorde, att det av folket i allmänhet och det med rätta betraktades med fruktan och undran. Men det kunde fullbordas, om de beslutat sig därför. Dock kunde det taga mer än ett år, ty största försiktighet måste iakttagas för att säkra en säker grundval. För sin del ansåg han, att den forna vetenämnden var det bästa möjliga kooperativa försäljningssystemet och de resultat, som vanns genom densamma, borde ha visat regeringen, att farmarna nödvändigtvis skulle ha blivit nöjda med dess fortsättande. Den auktorativa makten av vilken som helst vetering kunde ej jämföras med den forna vetenämndens.

ARBETARNAS RÄTTIGHETER.

DE FÖRSÖK, som från de kapitalistiska regeringarnas sida världen runt göras att hindra arbetarnas kampsammanslutningr, har knappast fått ett så pregnant uttryck som i Förenta Staterna. Vi äro inga älskare av Samuel Gompers. Men blind höna, hittar också ett korn, heter det. För den skull redogöra vi härnedan för ett av honom i dagarna utfärdat upprop, som även till vissa delar bör beaktas av arbetarna på denna sidan gränsen.

I sitt upprop vädjar han till de organiserade arbetarna, vilkas välfärd ligger oss varmt om hjärtat, att "värna vårt lands demokratiska institutioner från en plutokratisk reaktion och den hemliga propaganda, som härleder sig från det europeiska vansinnet." Vid den konferens, som härförliden hölls i Washington, D. C., i avsikt att lägga planer för motarbetandet av "open shop"-rörelsen samt protestera mot lönereduktion och ökad arbetsdag, antogs bland annat en resolution, vari de organiserade arbetarna inom landet fastställa vissa principer, vilka man inför konferensen kommer att göra anspråk på att få erkända då det gäller arbetarnas rättigheter.

Bland annat förklaras det att arbetareorganisationerna ej inför lagen böra betraktas såsom vanliga korporationer eller kompaniskap, och man begär att alla s. k. antikombinations- och konspirationslagar skola slopas. Det gängse bruket att vid arbetstvister utfärda domstolsförbud gent emot arbetareorganisationerna fördömdes på det skarpaste, och man gick till och med så långt, att man uttalade den åsikten, "att den enda utvägen som f. n. står arbetaren öppen är att neka att taga notis om eller rätta sig efter föreskrifterna i sådana domstolsförbud, vilka söka att förbjuda sådana handlingar, som arbetarna hava laglig och garanterad rättighet att utföra". Arbetarna inse tillfullo konsekvenserna av ett sådant steg, heter det vidare i resolutionen, "men i sitt försvar för amerikansk frihet och amerikanska institutioner tvingas de att taga detta steg, sak samma vad följderna må bliva".

Arbetarefederationen ställer samtidigt en uppmaning till Amerikas folk att komma arbetarna till hjälp i deras strävan att rädda de amerikanska institutioner, som nu hotas, och arbetsgivarna varnas att de organiserade arbetarna ej endast insistera på att vidmakthålla nu gällande lönestandard utan att det också är deras allvarliga uppsåt att fortfarande kämpa för att ytterligare förbättra dessa. "Vi påstå", heter det slutligen, "att regeringen varit och fortfarande står impotent gent emot profitörernas brottsliga härjningar och att den därför måste åtaga sig ansvaret för största delen av indignationen och förtrytelsen gent emot den, som tömt allmänhetens fickor av ingen annan orsak än den att de hade makten att så göra". Vidare påstods det att arbetsgivarna i den amerikanska industrien försöka inflika ett nytt medel, s. k. industriella domstolar, för att genom detta annullera konstitutionella garantier och fråntaga arbetarna friheten och rättigheten att bevaka sina intressen genom sina organisationer.

Min egen spalt.

För Svenska Canada-Tidningen av Nils F:son Brown.

EN NY rubrik pryder nu denna spalt. Den ärade läsaren kanske förvånad frågar varför. Jag hänvisar den frågande till Forums första maj-nummer under mr O. S. Nelsons redaktionella ledning. Den ärade läsaren förstår säkerligen, sedan han studerat detta underbara och människovänliga nummer, att undertecknad önskar noga undvika misstankar, att han på något som helst sätt är förenad med Forum, och att det är därför han tagit bort ordet "Forum" ur rubriken. Som tidningsman och svensk skäms han över, att från en svensk tidningsofficin i Canada kan utsläppas ett alster, vars icke blott formella ram är under all kritik, utan vars moraliska halt är av sådan art, att även den mest förhärdade har anledning rodna.

Bland alla de huvudlösa påståenden, insinuationer och ogrundade beskyllningar, som förekomma i detta första maj-nummer, finnes naturligen även den, att jag för trettio silverpänningar sålt mig till mr P. M. Dahl och hans "kapitalistiska" tidningsorgan. Min verkliga avsikt härvidlag skulle, enligt ovan nämnda första maj-nummer vara "att 1) döda Forum, 2) att leverera frisinnet och radikalismen över till kapitalismen och reaktionen för kontant erkänsla, 3) att undanskaffa den nuvarande redaktören för S. C. T. och dymedelst skaffa sig medel att fortsätta med sina utsvävningar."

Ja, det var ju mycket på en gång det. Vad den första punkten beträffar, så vet mr Nelson lika väl som jag, att Forumsstyrelsens medlemmar gång efter gång försäkrade mig, att Forum var död, att Forum aldrig mer skulle komma ut. Och jag trodde dem. Det talet har ju sedan visat sig vara en bluff för att söka förmå Brown & Lundberg Co. att avstå så mycket som möjligt av sin fordran. Den andra punkten är naturligtvis ett löst påstående, som icke kan bevisas, förrän man av det lag skriver skulle ha anledning misstänka, att förhållandet är det påstådda. Och mina skrivelser hittills ha aldrig visat något dylikt. Den kontanta erkänslan är vanligt artikelhonorar, på vilket jag sannerligen ej blir fet. Men jag vet ju av erfarenhet, att Forums styrelse helst skulle se, att varken mr Lundberg eller undertecknad kunde förtjäna en enda cent till sitt och sina familjers uppehåll, utan att namnda styrelse helst skulle se dem svälta ihjäl. Den tredje beskyllningen är lika grundlös som de övriga. Det har aldrig i livet talats mellan mr Dahl och mig om att få bort S. C. T:s nuvarande redaktör. Den tanken har jag aldrig tänkt. Jag vill icke ha hans jobb. Mina handlingar i den närmaste framtiden torde utvisa det.

Vad gläporden om mina egenskaper som tidningsman beträffar, lämnar jag dem naturligen åt sitt värde. Det är ingenting annat att göra, då de komma från okunniga personer, som icke besitta ens ett uns av förutsättning för dylikt bedömande.

MR. DAHL och undertecknad hade under de senaste åren icke varit vänner. Till en del kanske detta berott på missförstånd. I det ögonblick, då mr Lundberg och jag kommo i nöd och de s. k. vännerna sveko, då visade sig emellertid mr Dahl, som väl har sina fel som vi andra, som en man, vilken besjälades av mänskliga känslor och som kunde se bort från personlig antipati, då det gällde att rätta en orättfärdighet, som blivit gjord. Mr Dahl växte i dimensioner, medan de s. k. vännerna sjönko ihop till perversa och illvilliga pygméer. Den vackra handling, mr Dahl därvid utförde, skall säkerligen skaffa honom många varma sympatier i svenska kretsar. Mr Dahl och jag torde divergera betydligt i politiska åsikter, men mr Dahl har icke sökt trycka sin uppfattning på min. Han har tvärtom upprepade gånger understrukit, att jag har absolut fria händer vid skrivandet av mina artiklar.

Om S. C. T numer är en kapitalistidning eller icke, lämnar jag åt andra att avgöra. Det är ett faktum, att S. C. T. i somras understödde det kapitalistiska libefala partiet i Manitoba. Men på senare tid ha tecken förefunnits, att S. C. T. gör ansträngningar att slå in på andra vägar och återgå till den politik som fördes före hösten 1919. Huruvida S. C. T. i kommande val ämnar stödja kapitalistpartiet eller ej, det vet jag ej, det kontrollerar jag ej. Min förhoppning är emellertid, att den även då skall fulltölja en konsekvent radikal farmar- och arbetarpolitik och bliva det ledande och vägvisande organet för Canadas radikala svenskar. Det kan den bli, även om den kontrolleras av en man, nämligen om dessa svenskar äro så vakna, att de förstå använda sig av trycket av sin opinion. Det har genom ett färskt exempel visats, att "en man, en röst systemet" ingen garanti är för de radikala svenskarna. Även i tidningsföretag, där den metoden skulle tillämpas, kan en liten övermodig junta i det rätta psykologiska ögonblicket olagligen tillvälla sig makten och missbruka den.

S. C. T. har även varit den enda svenska tidning i Canada, som uppträtt juste och rättfärdigt under nuvarande tråkiga förhållanden, medan C. P. och Forum i samråd endast ljugit och smutskastat.

SOM INGEN annan svensk tidning, icke ens den beryktade "arbetartidningen", bevärdigat arbetarnas största dag, första maj, med ens en rad, får väl undertecknad, som nu är "såld" till en "kapitalisttidning", en smula beröra detta ämne och därvid även tangera händelserna i Winnipeg. Och kanske därvid någon blir "happy".

Firandet av första maj som en internationell arbetardag fick sitt upphov vid den internationella socialistkongressen i Paris 1889. Underligt nog framlades resolutionen härom av de amerikanska delegaterna. Amerika har sedan visat sig vara den senaste att följa resolutionen och med entusiasm fira denna dag. Här har såsom i många andra avseenden arbetarrörelsen varit docil och stått långt efter den europeiska. Avsikten med firandet av denna dag var, enligt den ovan nämnda resolutionen, att den första maj föra alla världens arbetare tillsammans, få dem att fira den i klassrevoltens anda mot slavsystemet och få dem att förstå, att arbetarna trots nationella och artificiella gränser äro bundna samman som arbetare med ett gemensamt inträsse, att de ha en gemensam fiende och att de arbeta för ett gemensamt mål: friheten.

I stort sett har första maj över all världen behållit denna karaktär genom årtiondena. Den dagen har varit en protestens dag, då proletariatet sagt till sina herrar, att det är det kapitalistiska systemets med all dess orättfärdighet svurna fiende och att det med all den makt, det besitter och kommer att besitta, ämnar kullkasta detta system och göra herrarna till arbetare. Bakom denna protest från världens samlade proletariat har även förnummits en hoppets ton. I den har legat förhoppningar om bättre tider, om icke för den nuvarande generationen så dock för den efterkommande. Man har på denna vårens första dag och i de vårliga förhoppningarnas tecken sett en ny värld, där det icke finnes herre och slav, rik och fattig, utan där alla äro lika och där alla leva ett lyckligt liv, njutande frukterna av den egna produktionen. För bourgeoisien har första maj även varit en dag av festivitas, och man talar även i denna klass på den dagen vackra och sentimentala ord om första maj som det vårliga hoppets dag. Men detta har endast varit dunkla ord. Man vet ej, vad man hoppats. Kanske en och annan hoppats på större profit, på mera samlande av guld, och som en följd därav värre slaveri för arbetarklassen. Arbetarklassen har emellertid haft klart för sig, vad dess förhoppningar inneburo: ett nytt lyckligare samhälle för de arbetande massorna.

"ALL MAKT åt arbetarna", det har i år varit första majs motto. Från Ryssland, hoppets land har det ordet kommit. Och över kontinenter och oceaner har det trängt fram och blivit proletariatets nya fältrop. Det har ljudit som en stridsfanfar, som eggat arbetarna till nya strider och kommit herrarna att bäva för framtiden. Arbetarklassen börjar vakna upp inför den sanningen, att maktens erövrande är dess närmaste mål. Denna klass måste med alla tillgängliga medel vrida makten ur händerna på kapitalistklassen och använda den i de arbetande massornas inträsse. Detta får aldrig förgätas. Det kan sägas vara den mekaniska och prosaiska sidan av saken, men vi måste se den i ansiktet allt efter som våra led slutas samman i den gemensamma marschen mot framtidens samhälle. Grunden för arbetarrörelsen, den fasta grunden måste vara organiska metoder, historiska och ekonomiska studier. Men människan lever icke av bröd allena, och ingen rörelse kan leva, som ej förstår att föra samman vetande och känsla. Vi behöva alla i dagens kamp stimulans. Arbetarrörelsen icke minst. Och första maj är en sådan en gång om året återkommande stimulans. Den dagen äro vi människor med mänskliga känslor, människor som känna samhörighetskänsla i såväl glädje som sorg, som genom massrörelsens hypnotiska makt får en förnimmelse av den makt, som ligger bakom ett samlat världsproletariat.

FÖRSTA MAJ är arbetarnas dag. De ha själva valt den. Herrarna ha intet som helst gemensamt med den. Herrarna på denna kontinent ha inrättat en annan dag till arbetarnas dag. Men den är icke arbetarnas dag, och den firas numer knappast någonstädes som sådan. Ty arbetarna taga inga gåvor från sina herrar. De ha utsett sin egen dag. En enda dag på året, då de säga till sina herrar: "Idag lägga vi ned våra verktyg, idag taga vi oss fritt utan edert samtycke. De övriga 364 dagarna på året arbeta vi för eder, men den första maj kunnen i icke tvinga oss till slaveri!" Och i dessa ord ligger förhoppningen om, att det till sist skall komma en första maj, då arbetarna för alltid lägga ned sina herrars verktyg och upptaga sina egna för uppbyggandet av det nya samhället, då herrarna få ställa sig i arbetarnas led. Det beror på arbetarklassen själv, hur långt denna första maj är avlägsen.

I WINNIPEG blev första maj en lysande success. Under strålande majsol tågade de väldiga massorna genom stadens gator med den röda fanan i teten och standar med allehanda inskriptioner. Troligen har första majparaden aldrig haft sådan tillslutning tillförene i Winnipeg. Det låg en allvarlig värdighet över denna parad, en värdighet som talade om vaknad beslutsamhet och vilja till aktion. De olika fraktionerna och de olika nationaliteterna syntes trivas väl tillsammans i paraden. De gamla splittrande striderna från krigets dagar syntes vara för alltid jordade.

Denna parad blev även anledning till, att vissa s. k. arbetarledare måste lägga korten på bordet, måste bekänna färg. Några dagar före paraden meddelades, att vid ett möte av Trades and Labor Council beslutats att de s. k. internationella fackföreningarna icke skulle deltaga i paraden. Det t. o. m. uttalades hotelser mot enskilda fackföreningsmedlemmar, som icke aktade på detta påbud. Som orsak till detta märkliga steg uppgavs bland annat, att paraden kommer att behärskas av O. B. U. anda. Och det är denna anda, dessa arbetarledare och arbetarfakirer mest av allt frukta. Denna klassens och revoltens anda. Denna anda, som ej tolererar s. k. ledare, som samverka med kapitalistklassen, och vilken litar endast till "rank and files" röst. Dessa ledare veta, att om den andan skulle helt genomsyra deras organisationer, då skulle deras egna sötebrödsdagar vara räknade, då skulle de kastas över bord. Detta frukta de mer än allt annat, och därför söka de med lock och pock avhålla arbetarna från att fira proletariatets enda internationella dag på året.

Men deras röst klingade ohörd. Arbetarmassorna deltogo i paraden. Arbetarmassorna firade första maj på gammalt hävdvunnet sätt. Och på tusentals rockuppslag lästes utmanande på röda band: "All power to the workers."

De "blå" lagarna tillämpas nu i all sin stränghet i Zion City, Ill. Förra veckan blevo 2 personer bötfällda för att de rökt och svurit på gatan.

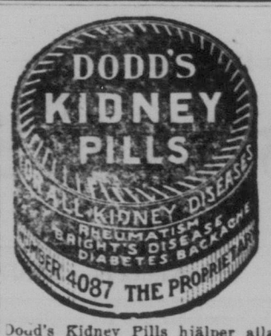

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co Ltd., Toronto, Ont.

Intelligent samarbete är nödvändigt i skolorna.

Säger H. W. Wood, president för United Farmers of Alberta.

Kooperation mellan alla, som äro direkt intresserade i och ansvariga för skolans framgång och ungdomens uppfostran, var den röda tråden i ett anförande, som presidenten för United Farmers of Alberta, H. W. Wood, höll vid läraföreningens i Alberta kongress för en tid sedan. Inledningsvis påpekade mr Wood, att det icke finnes någon viktigare institution i civilisationen än skolan, och ehuru denna institution varit märkt av ganska stora framsteg, är den lika litet tillfredsställande som något annat departement i vårt sociala system.

I fortsättningen påpekade mr Wood, att i kooperationen mellan föräldrar, lärare, trusteer och regeringen kommer föräldrarnas intresse först. Inga föräldrar önska, att deras barn skola växa upp till fysisk mognad utan mental träning och utveckling. Efter föräldrarnas intressen kommer statens, och ingen nation önskar okunniga, otränade medborgare, om de icke sjunkit så djupt i okunnighet, att dess medborgare icke förmå uppskatta värdet av mental träning eller inse det vådliga inflytandet av okunnighet. Läraren har även ett gemensamt intresse med alla andra medborgare vid sidan av det speciella intresset för sin kallelse.

Men undervisning kostar som allt annat pängar, och här börjar konflikten mellan intressena. Skattedragaren, vilken är intresserad som fader eller medborgare, är även intresserad i den lön, som skall betalas läraren. Läraren som medborgare är även intresserad i den lön, han erhåller, och olyckligtvis kunna icke alltid dessa två varandra motsatta intressen ordnas på ett för båda parter tillfredsställande sätt. Lagen om tillgång och efterfrågan säges på ett rättvist sätt för båda avgöra frågan, men det är icke alltid, som det giver detta resultat, och icke sällan tummas den på.

Lärarna, vilka äro intresserade i den lön, de erhålla för sina tjänster, kunna framvisa betydliga framgångar, då det gäller att befodra egna intressen. Detta är alldeles på sin plats. Det är nödvändigt och lovvärt. Men trusteena, som representera skattedragarnas intressen, måste utveckla lika duglig organisation eller också bliva utsatta för ständiga handicap i alla sina handlingar. Organiserade kårer handla icke blott mera kraftigt utan de handla mera intelligent än oorganiserade. Ju fortare dessa kårer bli tillräckligt organiserade för att intelligent avgöra skolans finansiella problem, desto fortare skola de bli kvalificerade att kooperera vid lösningen av rena undervisningsproblem. Om denna intelligenta kooperation utsträckes till state, skall den giva oss ett dugligt skolsystem.

Den finansiella frågan är icke den enda viktiga vid skolornas skötande. Den viktigaste är undervisningen själv. Om man här skall vinna de bästa resultat, måste en aktiv samverkan förefinnas mellan alla, föräldrarna, staten, skattebetalarna, trusteerna och lärarna. Man kan ej erhålla de bästa resultat från denna kooperation, förrän de finansiella problemen blivit lösta på en basis, som är praktiskt tillfredsställande för alla. Men medan det finansiella problemet bör erhålla omedelbar uppmärksamhet, är det icke det enda, icke ens det viktigaste. Kanske det föreligger lika mycket missnöje med det nuvarande skolsystemet som med någon annan institution i vårt sociala liv. Över allt möter man kritik och förslag till förändringar. För mig är det icke alldeles klart, att felet ligger så mycket i systemet självt som i operationen av systemet. Denna tidsålder, jämförd med den förflutna, är en tidsålder av social förändring. Över allt ropar folket efter förändring, och detta rop på förändring gäller nästan alltid mera demokrati. Men kravet på förändring av saker, som ej giva tillfredsställande resultat, är så ihärdigt, att folk ofta, utan att fullt analysera orsakerna till de otillfredsställande resultaten, begära, att saker skola bli mindre demokratiska i formen än de redan äro. Jag tror, att några av de förändringar, som begäras i det nuvarande skolsystemet, äro exempel på denna tendens.

Det offentliga skolsystemets struktur synes mig vara ungefär så demokratiskt som det kan bli. Föräldrarna och skattebetalarna i varje distrikt ha fullständig auktoritet att utvälja sina egna trusteer och sköta skolaffärerna i sitt distrikt. Denna auktoritet sträcker sig till valet av lärare, med vilka de måste kooperera för att göra skolan till en success. Medan dessa skattedragare, innefattande även föräldrarna, taga nog intresse i skolan för att intelligent utvälja de bästa män och kvinnor som trusteer, som äro i stånd att intelligent och troget sköta skolans affärer, är skolan i detta distrikt minst sagt mycket mera kraftig än i de distrikt, där man ej tager sitt ansvar så allvarligt. Felet med vårt skolsystem ligger icke så mycket i systemet, ehuru detta kan betydligt förbättras, som hos folket självt.

Frågan blir sedan hur man skall få folket att inse sitt ansvar i denna sak och påtaga sig detta ansvar intelligent och troget. Det kan ske, om folket kommer tillsammans och göra det allvarligt.

Detta var kontentan av mr Woods anförande, vilket icke blott i skolkretsar utan även annorstädes möttagits med sympati.

Canada Nyheter.

En hel familj försvunnen. Den provinsiella polisen i B. C. söker att utröna anledningen till en hel familjs försvinnan eller utplånande, och man fruktar, att brott föreligger. Förliden oktober månad försvann Arthur Haldén, hans hustru och hans trettioårige son. Haldén ägde halva Grandview ranchen, där boskap uppfödes, nära Quesnel i Caribon county. Då en av mrs Haldéns i Vancouver bosatta systrar icke på lång tid hörde från henne, inrapporterade hon saken till polisen och fordrade en undersökning. Polisen besökte ranchen och ställde frågor till David Clark, en rik ranchman, som förklarade, att Haldén och hans familj flera månader förut lämnat ranchen för att resa till Ashcroft och Vancouver. Polisen fann, att Clark har en del av Holdéns juveler, men detta förklarade han så, att de överlämnats till honom såsom säkerhet för pänninglån. Den 23 april företog polisen grävningar och undersökningar och fann rester av människoben. Somliga hittades i ranchhuset. I askan fann man dessutom rester av löständer. Soldater, som haft anställning å egendomen, inrapportera, att de en dag kände en misstänkt lukt, men de kunde icke finna, varifrån denna eldslukt såsom av bränt kött härledde sig. Polisen har tagit i sin tjänst ett antal skickliga indianjäggare, och de söka över hela ranchen efter spår av den mystiskt försvunna familjen. Under tiden kvarhåller polisen Clark under anklagelse.

Diverse nytt från Kenora, Ont. En trevlig bankett gavs av logen Engelbrekt av Vasa å denna loges 7 årsdag den 18 apr. Föreningsmedlemmarne hade inbjudit sina vänner till denna högtidliga fäst. Det kan sägas om denna förening, att den har många vänner, enär lokalen var fullpackad till sista plats. Tjänstemännen och medlemmarne hade infunnit sig tidigt för att hålla ett kort affärsmöte, detta för att möjliggöra intagning av nya medlemmar. En skara av nio intågade och beviljades medlemskap i föreningen. Detta är i sanning ett rekord på intagningslistan, och tjänstemän såväl som medlemmar böra passliga. Dörrarne öppnades för allerkännas för att vara flitiga och påmänheten, sedan mötet avslutats. Bordet dukades nu av de läckrasste rätter vilka inmundigades med god smak. Icke ens för en fullblodig skåning fattades det något. Man fick i stället höra: "De va goe mad". Programmet började omedelbart efter att maten var förtärd och bestod av följande: Sopransolo, mrs K. Swanson, Pianoduett, miss Tyra Kron och Ebba Johnson, Deklamation av miss Gärda Johnson, Sopransolo av mrs A. Hanson, kort tal av L. E. Anderson, roliga visor av A. Östling. — Lutherska ungdomsföreningen hade sin korgauktion den 19 april. Mr A. Östling var auktionist. Hans roliga uttryck höllo de församlade vid ett ständigt smil, och han erhöll, trots fåtalet personer, ett gott pris för korgarne. Ett pianoduett gavs av miss Tyra Kron och Ebba Johnson, R. Kron och L. E. Anderson. — Sjöfarten har nu börjat härstädes. Argyle gjorde första resan till Keewatin lördagen den 23 april.

Några meddelanden från luth. förs. i Alberta.

Församlingarna i Alberta representerade genom sina pastorer och delegater höll sitt årsmöte såsom distr. i Fridhem förs., Camrose, den 16, 17 febr. Ett gott affärsmöte förekom med årsrapport från distr. ordf. pastor O. Lindgren, samt vanliga göromål i distr. intresse behandlades. Gudstjänster med predikningar, skrift och nattvardsgång samt behandling av ett tidsenligt diskussionsämne förekom även. I allt ett värdefullt möte. — Mrs. Almgren, änka efter framlidne pastor A., som bor i dessa bygder, genomgick en allvarligare operation å hospitalet i Camrose i slutet av febr. Operationen lyckades dock väl och mrs A. kunde efter en tid återgå till sitt hem. Församlingarna Fridhem, Wilhelmina och i Kingman betjänas för närvarande av pastor Lundahl från Edmonton. — I Meeting Creek är församlingens pastor i verksamhet med att samla medel och göra förberedelser för byggandet av kyrka. Och vi hoppas att det må snart bliva realiserat till församlingens egen heder och välsignelse. — Pastor Eklund har frånsagt sig betjäningen av Aaron församlingen i Clive och distriktet har rekommenderat att förs. i Clive förenar sig med Wetaskiwin pastoratet för att betjänas av dess pastor. Och församl. har välvilligt efterkommit denna anordning och hänvänt sig till pastor Alexander i Wetaskiwin som nu betjänar förs. i Clive. — I Wetaskiwin och Svea församlingen i Malmo fortsättes verksamheten såsom förut under pastor Alexanders ledning. Detta pastorat är dock i behov av och tänker anordna om boställe för sin pastor. — I Czar har förs. beställt och väntar på att upphänga en ringklocka i kyrkans torn, som skall låta höra sitt ljud över nejden och mana folket till gudstjänst. Även är man beredd att låta sätta in en "furnace" för kyrkans uppvärmning. — Ett annat s. k. missionsmöte hölls i Calgary den 29—30 mars med distr. alla pastorer tillstädes. Gudstjänsterna här voro tämligen väl besökta och syntes tacksamt värderas och vara till ömsesidig uppmuntran för förs. och pastorer. — Sedan detta möte har pastorsfamiljen i Calgary försänkts i djup sorg i det att deras ende son Ejnar Sigfrid Johannes, 17 och ett halvt år gammal, genom olyckshändelse blivit dödad. Han hade sedan förliden sommar haft anställning i Alberta lådfabrik och även varit till stöd för familjens ekonomi. Vid middagstiden den 12 april råkade han på något sätt få ena armen inryckt och söndersliten av en maskin vilken även ryckte in kroppen och huvudet med sådan kraft mot stålredet att han slogs sanslös. Han lösgjordes dock strax och fördes i ambulans till hospitalet där han dock dog vid 6-tiden på kvällen utan att ha återfått medvetandet så pass att han kunde redogöra för huru allt gått till. Vid moderns närvaro, ängslan och gråt syntes han dock en gång på eftermiddagen haft så mycket medvetande att han tröstat henne och sagt att hon ej skulle gråta, det är ej farligt. Begravningen hölls lördagseftermiddagen den 16 april under stor tillslutning och visad sympati. Den stämningsfulla begravningsgudstjänsten började i sorgehuset kl. 1.30 med sång av pastor O. Eklund samt bibelläsning och bön av tyske luth. pastor Schermann, grannpastor och god vän till pastor Nordström. Sedan fortsattes gudstjänsten i sv. kyrkan med psalmsång samt predikan på svenska av pastor Eklund och på engelska av pastor Alexander och pastor Schermann som uttalade några hälsnings- och trösteord till de sörjande samt allvarliga maningsord till församlingens unga och gamla att sluta sig till förs. och kring sin pastor. Flera sånger, solo, kör, sjöngs även. Jordfästningen å kyrkogården förrättades av pastor Eklund assisterad av pastor Alexander och Schermann samt avslöts med en solosång av pastor Eklund. Närmast sörjande äro föräldrarna pastor och fru J. P. Nordström, fyra systrar, kusiner samt för övrigt släkt och en stor vänkrets.

Hugsvalelsens Gud, som man tror på och predikar, är ju dock de sörjandes tröst, en hjälp i nöden väl beprövad. — **Leonard Alexander.**

Enligt en i British Columbia introducerad bill föreslås att $2,500,000 skall anslås för att förbättra bostadsförhållandena.

Nicaragua tycker, att det kosttar för mycket att tillhöra Folkens förbund och har gjort ansökan om att få utträda ur förbundet. Det kostar Nicaragua $4,000 i månaden att tillhöra förbundet, och regeringen är nu skyldig förbundet $48,000.

Övertagandet av Nordschleswig har medfört en betydlig ökad järnvägstrafik mellan Jylland och öarna och den tidigare diskuterade planen på en järnvägsbro över Lilla Bält har därför fått ökad aktualitet. Järnvägsstyrelsen har låtit utarbeta ett förslag till en sådan bro, enligt vilket tiden för utförandet beräknas till 8 år och kostnaderna till omkring 40 miljoner kr. enligt nu gällande dagspriser på materiel.

D. D. WOOD & SONS
LIMITED
ARLINGTON ROSS — WINNIPEG.
BYGGNADSARTIKLAR — SAND — CEMENT — TAK OCH MURSTEN.
INGEN ORDER FÖR LITEN — INGEN ORDER FÖR STOR.
Också ett stort lager av Amerikansk såväl som Canadisk kol.
EXPERT RÅD ANGÅENDE BYGGNADER GIVES.
KOSTNADSFÖRSLAG GRATIS.
Tel.: N 7308.

ER PLIKT MOT ER SJÄLV ÄR ATT SPARA
Mannen med ett sparbankskonto behöver ej oroas för framtiden.
Sparsamhet förenat med beslutsamhet är en av de mest nyttiga vanor att förvärva.
En sparbanksavdelning vid var bransch av
THE ROYAL BANK OF CANADA
Inbetalt kapital och reservfonder $40,000,000
Totaltillgångar $572,000,000